

Ikki gloypa meir enn neyðugt

Hygg nágreiðniliga eftir hvat norðmenn hava gjørt og lær. Samfelagið í Florø, eftir at Fjord Base varð bygdur, er dreymurin um eitt lítið samfelag, sum fekk møguleikan at njóta tað besta av oljupengunum. Hetta eru øll í Saga Petroleum samd um. Men øll kunnu ikki fáa líka nógv burturúr

Jógvan Hugo Gardar
skrivur úr Florø

Florø er í eini serstöðu. Nógvar norskar kommunur biða enn eftir oljufeløgum. Orsøkin er tann einfalda, at norskar kommunur hava brúkt milliardir til idnaðarøki, sum ongantíð gerast oljuhavni. Oljueldurin streyk framvið teimum flestu kommununum.

Samfelagið í Florø, eftir at Fjord Base bleiv bygdur, er dreymurin um eitt lítið samfelag, sum fekk møguleikan at njóta tað besta av oljupengunum. Ein lítill havn, sum hevur goymslur, heilsolur og skipasmíðju. Eina rúgvu av smærri fyrirkøsum, sum njóta gott av oljuvinnuni.

Og best av øllum er sjálvandi, at Florø ikki er høtt av nakrari oljuvanlukku, tí oljan kemur ikki inn í býin.

Saga Petroleum, sum varð stovnað í 1972, valdi sum trý ára gamalt í 1975 at brúka Florø sum útgerðar- og goymsluhavni. Síðani tá hevur Saga gingið á odda sum útyggjari av Florø sum ein týdningsmikil útgerðarhavni. Í dag eru Florø og Fjord Base teirra størsta útgerðarhavni. Tá Saga í 1988 fekk loyvið at byggja út og byrja oljuboringina á Snorreøkinum, kravdi Stórtingið, at rakstrarmiðdepilin skuldi leggjast í Florø. Hetta hevur

síðani ført við sær, at fleiri onnur oljufeløg í dag brúka Fjord Base.

Ymisk krøv

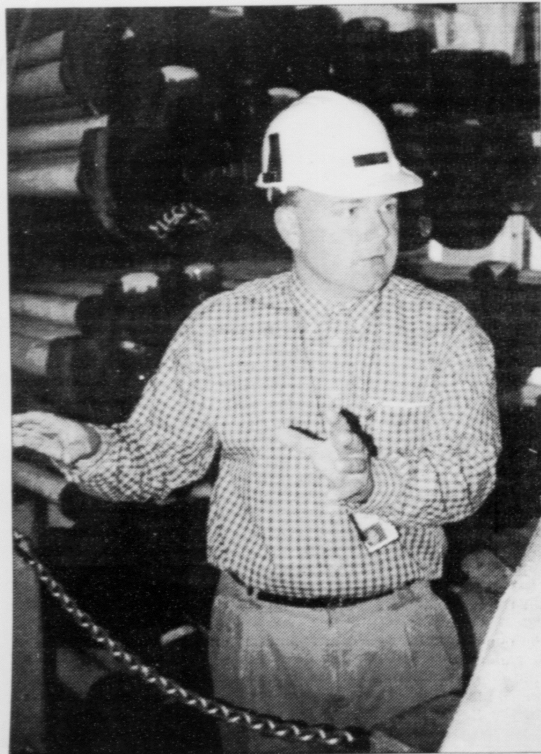
Saga Petroleum leggur stóran dent á varsemi. Oansæð hvønn vit tosa við í leiðsluni, so eru ráðini: Ikki gera óneyðugar iløgur.

– Leitning eftir olju og rakstur av einum boripalli, sum pumpar upp olju, seta sera ymisk krøv til útgerðarstøðirnar, sigur deildarleiðarin hjá Saga á Fjord Base, Agnar Strømsnes.

– Í fyrsta umfari er bert talan um leitning undir Føroyum, og tá krevst ikki meir, enn eitt hampuliga vælúthygt samfelag kann bjóða. Tað, eg kenni til Føroyar, so er tað, vit hava brúk fyri, at fáa hendur á, sigur Agnar Strømsnes.

Morten A. Hovda er deildarleiðari fyri innkeypi og goymslu av rakstrinum hjá Saga í Stavanger, og hann ivast ikki í, at Føroyar sum fiskivinnutjóð hava tað, oljufeløgin hava brúk fyri í fyrsta umfari.

– Í fyrstu atløgu krevja vit ikki meir enn tað fiskiskipaflostin hevur brúk fyri. Vit skulu hava olju, vatn, mat, goymslumøguleikar, skipasmíðir og annað, sum kann fáast hendur á í Føroyum, sigur Morten A. Hovda. Hann gleðir seg at koma til Føroyar seinni, og vónar sjálvandi, at hansara deild

sleppur at fyrireika royndarleitning hjá Saga undir Føroyum.

Stig fyrst

Agnar Strømsnes sigur, at orsøkin til at Fjord Base er eitt væleydnað idnaðarøki er máttin, ein hevur bygt út.

– Saga hevur síðani 1975 fleiri ferðir flutt virkseini í kommununi. Vit byrjaðu við at leiga pláss frá Florø Mekaniske til goymslu til neyðugu útgerðina hjá Deep Sea Saga. Hetta var útgerð til okkara fyrstu uppgávu í Norðsjónum. Síðani fluttu vit inn á eitt annað øki, men framvegis í gomlu havnini í býnum. Hetta brúktu vit fram til 1984, tá vit fluttu út á Botnaneset, ella Fjord Base, sum vit eisini kalla tað, sigur Agnar Strømsnes.

Norsku oljufeløgin gera í fyrstu atløgu ikki iløgur í nýggja útgerð.

– Tá vit byrja á einum nýggjum plássi, so eru vit varin, sigur Geir Atle Rishovd. Mynd: Jógvan H. Gardar

Tey brúka tað sum er á staðnum, so leingi sum tørvurin verður nøktaður.

– Tá vit byrja á einum nýggjum plássi, so eru vit varin. Vit kanna møguleikarnar fyri at leiga lokalt, ella at gera avtalur við feløg á staðnum, sum vit koma til, sigur Geir Atle Rishovd, deildarleiðari á Fjord Base, við áhyrgd fyri útgerð.

– Vit samstarva sum oftast við ein, sum hevur lastbilar, kranabilar og kranar. Ikki er neyðugt at hetta er sama felag, men vit hava brúk fyri at hava atgongd til til dømis ein vanligan krana í útgerðarhavnini. Á minni plássum er ikki óvanligt, at vit keypa tenastur frá teimum, sum eiga bilar og kranar, ella at vit hava ein krana í útgerðarhavnini. Tá er meir enn vanligt, at ein slíkur krani verður leigaður út til aðrar uppgávur í býnum ella bygdini, sigur Geir Atle Rishovd.

Fleiri kommunur, frá Stavanger og norður til Nordkapp, hava gjørt stórar iløgur í nýggjar havni og bygt stórar bygningar fyri at tekkjast oljufeløgum. Kommunurnar hava trúð, at tá tær kunnu vísa á eitt liðugt havnaøki og eina fleiri túsund fermetrar stóra goymslu-

Leitning eftir olju og rakstur av einum boripalli, sum pumpar upp olju, seta sera ymisk krøv til útgerðarstøðirnar, sigur deildarleiðarin hjá Saga á Fjord Base, Agnar Strømsnes. Mynd: Jógvan H. Gardar

høll á havnarøkinum, so koma oljufeløgin bara, men so er ikki.

– Hetta er eitt mistak, sum fleiri kommunur hava gjørt, og tær stríðast í dag við at gjalda fyri eitt idnaðarøki, sum stendur tómt ella verður brúkt til alt møguligt annað enn oljuvinnu. Hetta eru dømi, sum føroyingar eiga at hava í huganum, tá oljufeløgin av álvara koma til oyggjarnar, sigur Geir Atle Rishovd.

Krevja minni pláss

Agnar Strømsnes vísir á, at tað er av stórum týðningi, at ein kannar krøvini, sum oljufeløgin seta og ikki fara í gongd við nakað, sum ein trýr tæy hava brúk fyri.

– Tað loysir seg ikki at byggja stórar goymsluhøllir til okkum, tí